

Micheasza

Mikah *
Proroctwo Michy **
(Micheasza)

1. Słowo WIEKUISTEGO, które doszło do Michy, Morastejczyka *, za dni Jotama, Achaza i Chiskjasza, królów Judy, a które zwiastował o Szomronie ** oraz Jeruszałaim. ² Słuchajcie wszystkie narody! Uważaj ziemio i wszystko, co ją napęlnia! A Pan, WIEKUISTY, niech będzie przeciw wam świadkiem; sam Pan ze świętego Swego Przybytku! ³ Bo oto WIEKUISTY wyruszy ze Swej siedziby, zejdzie i będzie kroczył po wyżynach ziemi. ⁴ Wtedy rozplną się pod nim góry oraz rozstąpią się doliny, jak wosk od ognia, jakby wody zlewające się z urwiska. ⁵ To wszystko się stanie z powodu występku Jakóba, z powodu grzechu domu Izraela. Kto **jest** przyczyną występku Jakóba? Czy nie Szomron? A kto wyżyn judzkich? Czy nie Jeruszałaim? ⁶ Dlatego zamienię Szomron w rumowisko, miejsce mieszkania dzikich zwierząt winnic; strącę w nizinę jej kamienie, odstonię jej podwaliny. ⁷ Wszystkie jej rzeźby będą rozbite, wszystkie jej poświęcone dary – spalone ogniem, a wszystkie jej **siedziby** bałwanów zamienię w pustkowie. Bo zgromadziła to z wszetecznej zapłaty nierządniczy, zatem to zostanie oddane jako wszeteczna zapłata. ⁸ Muszę nad tym ubolewać i zawodzić, chodzić boso i bez okrycia, lamentować niczym szakale oraz kwilić jak młode strusięta. ⁹ Bo jej klęski będą nieuleczalne; tak, one przenikną i do Judy; sięgną aż do bramy mojego ludu, do Jeruszałaim. ¹⁰ Nie opowiadajcie o tym w Gath, ani płacząc nie lamentujcie! W Bet Afra tarzajcie się w prochu! ¹¹ Mieszkańcy Szafiru, przeciągajcie w hańbiącym obnażeniu! Mieszkańcy Cannan nie odważają się wychodzić; żałoba w pobliskich domach, co przy nich mają schronienie! ¹² Nad swoim dobrem boleją mieszkańcy Marotu, bo od WIEKUISTEGO spada nieszczęście, nawet na bramy Jeruszałaim. ¹³ Mieszkańcy Lachiszu! Zaprzęgajcie rumaki do wozów! Dla córki Cyonu to było początkiem winy, że w tobie się znalazły występki Izraela. ¹⁴ Dlatego wystawię list rozwodowy * dla Moreszet-Gath; a domy Achzybu na zwiedzenie **przez** królów Izraela. ¹⁵ Jeszcze raz sprowadzę na ciebie zdobywcę, mieszkanko Mareszy, i aż do Adullam * przybędą znakomici Izraela. ¹⁶ Z powodu twoich rozkosznych dzieci, zetnij sobie włosy i brodę, jak sęp rozszerz swoją łysinę, gdyż będą od ciebie uprowadzone.

* hebrajska nazwa zwoju

** ew: **Miki / Michaji**; spolszczone: **Micheasza**

***1,1** mieszkańca Morasztet

****1,1** spolszczone: Samarii

***1,14** także: **oddam wiano**

***1,15** co znaczy: Jaskinia; miasto w południowej Judei

2. Biada tym, co obmyślają bezprawie oraz knują niegodziwość na swoich łóżach. Uskuteczniają ją z brzaskiem dnia, bo to jest w mocy ich ręki. ² Pożądamy pól oraz je zagrabiają; domów – oraz je zabierają; tak przywłaszczają sobie człowieka wraz z jego domem, właściciela wraz z jego posiadłością.

³ Dlatego tak mówi WIEKUISTY: Oto obmyślę niedolę przeciwko temu rodowi, z której nie wyzwolicie waszych karków, ani też **nie będziecie** butnie kroczyć, bowiem to będzie zły czas. ⁴ W ten dzień wygłoszą o was przypowieść: Jęczy ten, co był przyczyną jęków; przychodzi wołać grabieżcom – jesteśmy ograbieni! Jakże ma ujść

ten, co zmienia udział mojego ludu i odstępcom rozdziela nasze pola! ⁵ Zaiste, nie będziesz miał nikogo, kto by rzucił sznurem **mierniczym** na udział w zgromadzeniu WIEKUISTEGO. ⁶ Nie głoście też – **inni** głoszą; niech tamci głoszą! Gdyż obelgi nie ustawiają! ⁷ Co to za mowa, domu Jakóba, czy ma być rozdrażniony Duch WIEKUISTEGO, czy takie są Jego sprawy? Czy Moje słowa nie są uprzejme, względem tego, kto postępuje uczciwie? ⁸ Wczoraj należał do Mego ludu, a jako wróg się podnosi! Na wstępie zdzieracie płaszcz i odzienie z tych, co przechodzą spokojnie, co odwracają się od walki. ⁹ Żony Mojego ludu wypędzacie z domu ich rozkoszy, a ich dzieciom ustawicznie odbieracie Moją cześć. ¹⁰ Ruszajcie! Precz z wami! Z powodu nieczystości, która przynosi ostateczną zgubę - tu już nie ma dla was miejsca spoczynku. ¹¹ Ten, co się ugania za wiatrem oraz za fałszem, zwodząc: Będę ci prorokował o winie * oraz o mocnym napitku – taki to bywa wieszczem dla tego ludu. ¹² Zbiorę, tak, zbiorę cię Jakóbie, twoich wszystkich; zgromadzając, zgromadzę szczątek Izraela; połączę ich jak trzodę w oborze, jak stado na pastwisku; spowoduję poruszenie wśród ludzi. ¹³ Zstąpi ten, co przełamie; przedzierają się, wylewają z powodu bramy i w nią wkraczają, a ich król ciągnie przed nimi, zaś WIEKUISTY na ich czele.

*2,11 chodzi o napój

3. Przecież Ja powiadam: Słuchajcie, naczelnicy Jakóba i przywódcy domu Izraela! Czy nie **jest** waszą rzeczą, aby rozumieć sąd *? ² Jednak oni nienawidzą dobrego, a kochają zło; zdzierają im skórę z ciała, a ciało z ich kości. ³ Żywią się cielesną naturą ^S Mojego ludu; ściągają z nich skórę, łamią im kości oraz rąbiają ich w garnku, jak mięso w kotle. ⁴ Kiedyś będą wołać do WIEKUISTEGO – ale ich nie wysłucha; owego czasu skryje przed nimi Swe oblicze, stosownie do ich niecznych postępów. ⁵ Tak mówi WIEKUISTY o **fałszywych** prorokach, którzy zaprowadzili Mój lud na bezdroża; którzy, gdy ich zęby mają co gryźć, wołają – pokój! A przeciw temu, co im do gęby nic nie wkłada – głoszą walkę! ⁶ Dlatego przyjdzie na was noc bez widzenia i ciemność bez prorocstwa; dla tych proroków zajdzie słońce, a dzień im się zaćmi. ⁷ Wtedy będą zhańbieni jasnowidze oraz zapłonią się prorocy; wszyscy zakryją brodę *, bo nie będzie Bożej odpowiedzi. ⁸ Ale ja, prawem i mocą **jestem** wyposażony siłą Ducha WIEKUISTEGO, bym zwiastował Jakóbowi jego odstęstwo, a Izraelowi jego grzech. ⁹ Słuchajcie też tego, naczelnicy domu Jakóba i wy, przywódcy domu Izraela, co pomiatacie sądem, skrzywiając wszystko, co proste. ¹⁰ Budują Cyon na ^S krwi, a Jeruzalaim na ^S niesprawiedliwości. ¹¹ Jej naczelnicy sądzą według ^S datku, jej kapłani uczą za zapłatę, a prorocy wróżą za pieniądze. Jednocześnie polegają na WIEKUISTYM, myśląc: Przecież WIEKUISTY **jest** pośród nas, nie doścignie nas zło. ¹² Dlatego, z powodu was, Cyon będzie jak porane pole, Jeruzalaim zamieni się w rumowiska, a wzgórze Przybytku w lesistą wyżynę.

*3,1 C prawo

*3,7 co było oznaką żałoby

4. A w późnych czasach się stanie, że góra WIEKUISTEGO będzie utwierdzona na wierzchu gór, wywyższona nad wzgórze i do niej będą sływać narody. ² Wyruszą liczne ludy i powiedzą: Zabierzcie się, wejdźmy na górę WIEKUISTEGO, do domu Boga Jakóbow, by nas nauczył o Swoich drogach i abyśmy chodzili Jego ścieżkami! Bo z Cyonu wychodzi Prawo, a słowo WIEKUISTEGO z Jeruzalaim. **Objawienie 20,6** ³ I będzie rozsądzał pomiędzy licznymi narodami, rozstrzygał u potężnych ludów w oddali; i przekują swoje miecze na pługi, a swoje włócznie na sierpy. Naród nie

podniesie oręża przeciwko narodowi i nie będą się nadal ćwiczyć do boju. ⁴ Każdy zamieszka przy swej winnicy oraz pod swoim figowcem i nikt **ich** nie wystraszy – bowiem wypowiedziały to usta WIEKUISTEGO Zastępów. ⁵ Niech wszystkie narody chodzą – każdy w imieniu swojego boga; my będziemy chodzić na wieki wieków w Imieniu naszego prawdziwego Boga – WIEKUISTEGO.

⁶ Owego dnia – mówi WIEKUISTY, * zbiorę chromą, zgromadzę rozproszoną oraz tą, której wyrządziłem krzywdę. ⁷ Chcę i chromym zapewnić szczątek, a zagnanych zamienić w możny lud; i nad nimi, na górze Cyon, będzie królował WIEKUISTY, odtąd aż na wieki. [Łukasz 1,33](#).

⁸ Zaś ty, wieżo trzody, pagórku cyońskiej córy – do ciebie dojdzie i przyjdzie poprzednie panowanie, królestwo jerszalemskiej córy! ⁹ A teraz, czemu zawodzisz tak głośno? Czy nie ma w tobie króla, albo czy zginął twój radca? Gdyż bóle pochwyciły cię jak rodzącą. ¹⁰ Wij się i przełam, córo cyońska, jak rodząca! Bo teraz musisz wyjść z miasta, zamieszkać w polu oraz zająć aż do Babelu *. Ale i tam będziesz ocaloną; i tam wybawi cię WIEKUISTY z mocy twoich wrogów! ¹¹ Jednak teraz zgromadziły się przeciw tobie liczne ludy i wołają: Niech będzie znieważony! Niech nasze oko pastwi się nad Cyonem! ¹² Bo one nie poznały myśli WIEKUISTEGO, nie zrozumiały Jego postanowienia, że zebrał je na klepisko jak snopy. ¹³ Wstań i młóć, córko cyońska! Bo twój róg uczynię z żelaza, a twoje racice z kruszcu *, byś pokruszyła liczne narody, ich łup poświęciła WIEKUISTEMU, a ich mienie Panu całej ziemi! ¹⁴ Jednak teraz musisz się ścisnąć, córo hufców. Oto ustawił przeciw nam basztę oraz kijem uderzają w policzki sędziego Izraela.

***4,6** liczba pojedyncza, w porównaniu do owiec ze stada

***4,10** spolszczone: Babilonu

***4,13** odniesienie do młócki przy pomocy domowego bydła.

5. Jednak ty, Betlechemie * Efrata, aczkolwiek jesteś drobnym w rządzie okręgów judzkich – jednak z ciebie wyjdzie Mi ten, który ma zostać władcą w Izraelu; którego pochodzenie od przeszłości, od wiecznych dni. [Mateusz 2,5-6](#) ² Dlatego opuści ich do czasu, gdy **ta, co** ma rodzić – urodzi, i pozostali jego bracia się nawrócą * wraz z Israelitami. [Objawienie 20,1-2](#) ³ Wtedy on stanie i będzie im pasterzył w mocy WIEKUISTEGO, w majestatycznym Imieniu WIEKUISTEGO, swojego Boga, i będą mieszkać bezpiecznie. Bo wtedy on będzie wielkim aż do krańców ziemi. ⁴ A on będzie pokojem! Kiedy Aszur wtargnie do naszej ziemi i wkroczy do naszych zamków, wtedy postawimy przed nim siedmiu pasterzy i ośmiu książęcych mężów. ⁵ Zaś oni ziemię Aszura spasą mieczem, a ziemię Nimroda w jej bramach. Tak ocali nas od Aszuru, kiedy wstąpi do naszej ziemi oraz wkroczy do naszych granic.

⁶ A szczątek Jakóba będzie pośród licznych narodów jak rosa od WIEKUISTEGO, jak obfite deszcze na zieleń, co nie czekają na człowieka, ani się nie oglądają na ludzkich synów. ⁷ Szczątek Jakóba będzie także między ludami, pośród licznych narodów, jak lew między leśnymi zwierzętami, jak lwiątko między stadami owiec, które gdy wpada, depta i rozszarpuje, i nikt nie może ocalić. ⁸ Twoja ręka będzie podniesiona nad twymi nieprzyjaciółmi, a wszyscy twoi wrogowie będą wytępieni.

⁹ Owego dnia się stanie – mówi WIEKUISTY, że wytępię spośród ciebie twe rumaki oraz wytracę twoje wojenne wozy. ¹⁰ Zburzę miasta twjej ziemi i rozwalę wszystkie twoje warownie. ¹¹ Z twjej ręki zniosę czary, zatem nie będziesz mieć wróżbitów. ¹² Zgładzę spośród ciebie rzeźby oraz posągi; nie będziesz się więcej korzył **przed** dziełem twoich rąk. ¹³ Wykorzenię spośród ciebie twoje **pogańskie** gaje i zgładzę twoje strażnice. ¹⁴ W gniewie oraz zapalczywości wywrę pomstę nad ludami, co nie chcą być posłusznymi.

*5,1 Bet-lechem w Judei (spolszczone: Betlejem; co znaczy: Dom Chleba), miasto rodzinne Dawida, z przydomkiem Efrata, co znaczy: Żyzność; dla odróżnienia od miasta o tej samej nazwie w udziale Zebuluna.

*5,2 S także: **odejdą od błędu; skruszą się, będą żałować.**

6. Słuchajcie co głosi WIEKUISTY: Wstań i wytocz Mą sprawę wobec gór; niech pagórki słyszą twoją skargę. ² Zatem posłuchajcie góry sporu WIEKUISTEGO, i wy, twierdze oraz podstawy ziemi! Gdyż WIEKUISTY toczy spór ze Swym ludem; rozprawia się z Israelem! ³ Mój narodzie! Co ci uczyniłem i czym ci się uprzykrzyłem? Zaświadczy przeciwko Mnie! ⁴ Czy cię nie wyprowadziłem z ziemi Micraim? Czy cię nie wyzwoliłem z domu niewoli? Czy nie wysłałem przed tobą Mojżesza, Ahrona i Miriam? ⁵ Mój narodzie! Zechciej wspomnieć na to, co radził Balak, król Moabu, i co mu musiał wygłosić Bileam, syn Beora; co się działo od Szyttym *, aż do Gilgal – a wtedy zrozumiesz łaski WIEKUISTEGO. ⁶ **Pytasz:** Z czym mam stanąć przed WIEKUISTYM, ukorzyć się przed najwyższym Bogiem? Czy mam przed Nim stanąć z całopaleniami? Z rocznymi cielcami? ⁷ Czy WIEKUISTY ma upodobanie w tysiącach baranów? W miriadach strumieni oliwy? Czy mam oddać mojego pierwородnego za mą winę; płód mojego życia za grzech mej duszy? ⁸ Powiedziano ci, człowieku, co jest dobrem i czego WIEKUISTY od ciebie żąda. Przecież tylko, byś pełnił sąd *, świadczył miłość oraz chodził w pokorze przed swoim Bogiem.

⁹ Głos WIEKUISTEGO woła do miasta, bowiem zbawienie **dla** tych, którzy się obawiają Jego Imienia. Słuchajcie o karzącej różdze oraz o Tym, który ją postanowił.

¹⁰ Czy wciąż jeszcze w domu niegodziwego **są** bezprawiem zdobyte skarby oraz za szczupła efa, przeklęta? ¹¹ Czy może być ktoś czystym przy fałszywej wadze oraz mieszkując z szalbierczymi ciężarkami? ¹² Gdy jego możni pełni są zdzierstwa, jego mieszkańcy prawią kłamstwa, a w ich ustach język jest chory? ¹³ Dlatego i Ja ciężko cię porażę, niszcząc, z uwagi na twoje grzechy. ¹⁴ Będziesz jadł, ale się nie nasycisz; twa pustka w tobie przetrwa. Odłożysz na bok, ale nie uchronisz; bo to, co uchronisz - podam pod miecz. ¹⁵ Będziesz siał, ale nie zbierzesz; będziesz tłoczył oliwki, lecz nie będziesz namaszczał się oliwą; będziesz wyciskał moszcz, lecz wina pić nie będziesz. ¹⁶ Tak, pilnie przestrzegano ustaw Omriego oraz wszelkiego zwyczaju domu Achaba. Postępowaliście według ich rad, bym cię podał na spustoszenie, jej mieszkańców na pośmiewisko i byście ponieśli hańbę u narodów.

*6,5 ostatnia stacja przed wkroczeniem do Kanaanu.

*6,8 C **sprawiedliwość**

7. Biada mi, bo mi się wie, jak przy zbieraniu owoców, jak przy resztkach podczas winobrania! Nie ma już grona do spożycia, ani wczesnej figi, której łaknie ma dusza. ² Z kraju zniknęli bogobojni, więc nie ma uczciwych między ludźmi. Wszyscy czyhają na krew; jeden zarzuca sieć na drugiego. ³ Ręce się wyciągają do złego, by je gorliwie spełnić; ksiązę żąda, sędzia mu służy według datku, a można jawnie wypowiada pożądlivość swej duszy, i tak to razem splatają. ⁴ Najlepszy z nich podobny jest do ostu, najuczciwszy gorszy od ciernia. Zaś dzień twoich stróżów nadchodzi oraz twoje skarcenie! A wtedy padnie na nich popłoch. ⁵ Nie ufajcie już przyjacielowi, nie polegajcie na towarzyszu! Nawet przed tą, która spoczywa na twym łonie, strzeż wyjścia twych ust! ⁶ Bo syn lży ojca, córka powstaje przeciwko swojej matce, synowa przeciw swojej teściowej. Domownicy człowieka są jego nieprzyjaciółmi. ⁷ Jednak ja chcę wypatrywać WIEKUISTEGO, mieć otuchę w Bogu, który **jest** moim zbawieniem. Mój Bóg mnie wysłucha. ⁸ Nie ciesz się nade mną moja

nieprzyjaciółko; bo jeśli upadłam, to znowu się podniosę; jeśli przebywam w ciemności, to jednak WIEKUISTY **jest** moim światłem.

⁹ Doświadczę gniewu WIEKUISTEGO, bo przeciw Niemu zgrzeszyłem; aż moją sprawę poprowadzi, a moją rzecz rozsądzi. On mnie wyprowadzi na światło i zobaczą Jego sprawiedliwość. ¹⁰ Moja nieprzyjaciółka to zobaczy oraz okryje się hańbą. Ona, która powiada do mnie: Gdzież WIEKUISTY, twój Bóg? Moje oczy będą się nad nią pastwić, gdy będzie podeptana jak uliczne błoto. ¹¹ Nadejdzie dzień, kiedy znowu zbudują twoje mury; tego dnia rozprzeżnią się twe granice. ¹² Tego dnia nadciągną do ciebie z Aszuru oraz z miast Macoru *; a z Macoru - aż do rzeki, od morza - do morza i od góry - do góry. ¹³ Jednak przedtem ziemia będzie pustkowiem z uwagi na jej mieszkańców, z uwagi na owoc ich postępów.

¹⁴ Chciej pasterzyć Twojemu ludowi Twoją łaską, trzodzie Twojego dziedzictwa, samotnie zamieszkałej pośród lasów Karmelu. Niech pasą się w Baszanie i w Gileadzie; tak, jak za starodawnych dni. ¹⁵ **Wtedy** pozwolę mu zobaczyć cuda, jak za dni wyjścia z Micraim. ¹⁶ Ujrzą to ludy oraz zwątpią w całą swoją potęgę; położą rękę na usta, a uszy im ogłuchną. ¹⁷ Jak węże będą lizać proch; jak te, co pełzają po ziemi. Drżąc, wyjdą ze swoich zamków i z trwogą będą patrzeć na WIEKUISTEGO, naszego Boga, oraz będą się Ciebie obawiać. ¹⁸ Któż jak Ty, Bóg, który przebacza winę i odpuszcza występki szczątkowi Swojego dziedzictwa? Nie utwierdza na zawsze Swego gniewu, ponieważ On pragnie łaski. ¹⁹ Znowu zmiłuje się nad nami i zniesie nasze winy. Tak, wszystkie ich grzechy rzucisz w otchłań morza. ²⁰ Twą niezawodność okażesz Jakóbowi, a miłość Abrahamowi, jak zaprzysięgłeś naszym przodkom od starodawnych dni.

***7,12** inna nazwa Egiptu